

Allerzielen 2020

Ordinarium: Gregoriaanse requiemmis (**ZJ 60**)

Intredelied: ZJ 838: Wanner de avond komt (strofen 1 tot 4)

Begroeting & inleiding

Le.: Terwijl jij weg bent en ons enkel leegte laat,
vermoed ik onverwoord dat je nog steeds bestaat...
Dat ik je nog kan horen, en nog met je kan spreken,
want alle liefde die er was, kan zelfs de dood niet breken.

Pr.: Beste mensen, van harte welkom aan u allen die naar hier gekomen zijt van ver of van dichtbij. Moge ons samenzijn hier ons dichter brengen bij elkaar, bij onze dierbaren en bij onze God van Liefde, die we mogen noemen als + Vader, Zoon en H. Geest. Amen.

Allerheiligen en Allerzielen, het is de tijd van herdenken, iets meer dan andere dagen. De vele heiligen hebben we hier vooraan geplaatst. En rond de paaskaars staan de kruisjes van onze overledenen, met hun herdenkingskaartje. Ja, enkele van de allerliefste mensen uit ons leven zitten vandaag niet meer naast ons. Maar we hebben ze vandaag meegebracht in ons hart. Samenkomen om de leegte en het gemis een plaats te geven, dat is het wat we hier vandaag komen doen, in deze viering.

Vergevingsmoment:

Pr.: Laten wij het nu even stil maken in ons hart en bidden om Gods ontferming: (**ZJ 60**)

Le.: Pas wanneer een nabije mens ons ontvalt, dringt het tot ons door hoe waardevol het leven is. Omdat wij de gave van het leven zo vanzelfsprekend vinden.
Heer, ontferm U over ons.

Le.: Op momenten dat onze geliefde onze warmte en genegenheid nodig had, waren wij soms zo weinig fijngevoelig, zo kortzichtig of gemakzuchtig. Daarom bidden wij: Christus, ontferm U over ons.

Le.: Voor de trots die ons van elkaar verwijderde, voor de kritiek die niet gegrond was, voor het egoïsme dat ons van elkaar vervreemde, Heer, ontferm U over ons.

Pr.: Moge God die barmhartig is ons tekortkomen vergeven en ons geleiden tot eeuwig leven. Amen.

Openingsgebed:

God, Gij die liefde zijt, blijf dicht bij ons in deze viering,
als licht en warmte, als kritische helderheid en scheppende geborgenheid.
Open onze ogen voor wat echt belangrijk is in ons leven
zodat we de dood kunnen weerstaan, door samen van liefde te zingen,
Jouw Liefde die bij ons was, en is en blijft tot in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Eerste lezing:

Uit de 1ste brief van Paulus aan de christenen van Tessalonica (4,13-18)

Broeders, wij willen u niet in onwetendheid laten over het lot van hen die ontslapen zijn; gij moogt niet bedroefd zijn zoals de andere mensen, die geen hoop hebben. Wij geloven immers dat Jezus is gestorven en weer opgestaan; evenzo zal God hen die in Jezus zijn ontslapen levend met Hem meevoeren. En dit kunnen wij u meedelen volgens een woord van de Heer: wij die in leven blijven tot de komst van de Heer, wij zullen de doden in geen geval voorgaan. Want wanneer het bevel gegeven wordt, als de stem van de aartsengel weerklinkt en de bazuin van God, dan zal de Heer zelf van de hemel neerdalen, en eerst zullen de doden die in Christus zijn verrijzen; daarna zullen wij die nog in leven zijn tegelijk met hen in een oogwenk op de wolken in de lucht worden weggevoerd, de Heer tegemoet. En zo zullen wij voor altijd samen zijn met de Heer. Troost elkander dan met deze woorden.

Tussenzang: ZJ 934: Die ons in 't hart geschreven staan (strofen 1 tot 3)

Vers voor het evangelie: (ZJ 4g) Alleluia – Uw woord is een lamp

Evangelie (storm op het meer)

Tegen de avond van die dag zei Jezus tot zijn vrienden: 'Kom, laten we naar de overkant gaan.' Ze lieten de mensen achter en namen Hem mee met de boot waarin Hij zat; er waren nog andere boten bij. En er stak een hevige storm op, en de golven sloegen over de boot, zodat die al volliep. Maar Hij lag op het achterdek op een kussen te slapen. Ze maakten Hem wakker en zeiden: 'Meester, kan het U niet schelen dat wij vergaan?' Hij stond op en bestrafte de wind en het water: 'Zwijg, wees stil!' En de wind ging liggen en het werd volkomen stil. Hij zei tegen hen: 'Waarom zijn jullie bang? Hebben jullie nog geen vertrouwen?' Ze werden door schrik bevangen, en zeiden tegen elkaar: 'Wie is dat toch, dat zelfs de wind en het water naar Hem luisteren?' (Mc. 4, 35-41)

Homilie

Goede mensen, geachte families. We hebben zware maanden achter de rug. En het is nog helemaal niet voorbij. De coronacrisis houdt opnieuw lelijk huis. En sommigen van u werden midden deze pandemie hard getroffen door het verlies van een dierbare. Afscheid nemen was vaak moeilijk of onmogelijk. Rouwen werd een zware opgave. Eén van de beelden die op mijn netvlies gebrand blijven uit heel de voorbije periode is het beeld van paus Franciscus die op het Sint-Pietersplein in Italië op 27 maart helemaal alleen bidt voor de stad en wereld: het urbi et orbi. Eenzaam, lijdend, in druilerige regen sprak hij ons allen toe: "Er is diepe duisternis gevallen over onze pleinen, straten en steden. Het heeft ons leven overgenomen en alles gevuld met een oorverdovende stilte en een troosteloze leegte, die alles verlamt", zei de paus. Je kunt het voelen in de lucht, je merkt het in de gebaren, de blikken zeggen het. We zijn bang en verloren. Net als de leerlingen in het Evangelie worden we opgeschrikt door een onverwachte en razende storm. We worden ons bewust dat we in hetzelfde schuitje zitten, allen broos en kwetsbaar. Ja, op deze boot... zitten we allemaal. Zoals de leerlingen, die met één stem en angstig zeggen: "Wij vergaan". Het moet ook jullie ervaring geweest zijn in dit voorbije jaar, toen je afscheid moest nemen van een dierbare, soms in moeilijke omstandigheid. Die lange tijd van angst, van onmacht, van moeizaam contact kunnen hebben en toch moeten afgeven. We kunnen ons vandaag zo makkelijk in dit evangelieverhaal herkennen. Onder ons, in onze families, is een van de dingen die het meest pijn doen wanneer men ons zegt: "Geef je niet om mij?" Doet het u niets dat we vergaan. Het is een zin die kwetst en in ons hart stormen ontketent.

Het moet ook Jezus geschokt hebben. Want niemand geeft meer om ons dan Hij. Hij redt zijn mensen, zijn leerlingen en stilt uiteindelijk de storm, ook de storm in ons leven. Die storm brengt de essentie naar boven van ons leven. Mekaar ondersteunen, mekaar graag zien, onze hoop op een weerzien, ons geloof in een God die ons niet laat vallen.

Geachte familie, de storm zal stillen ook in jullie leven. Want God staat aan onze kant. Die God laat zich raken door het lijden van mensen, ook vandaag.

Kom, laten we naar de overkant gaan, zo begon het evangelie dat we gelezen hebben. Dit wondere verhaal is vooral een geloofsverhaal, een uitnodiging om zich te durven toevertrouwen, ondanks de storm, aan Gods liefde en trouw die eeuwig is. Gods trouw blijft. Zijn liefde reikt over de dood heen. Dat is ons christelijk geloof dat ons vandaag in deze moeilijke dagen mag troosten.

Herdenkingsmoment en voorbeden

Pr.: In het licht van de paaskaars, symbool van de Verrezen Heer, hebben wij kruisjes neergelegd, met daarop de namen van hen die ons in het voorbije jaar ontvallen zijn.

Goede God, met schroom en dankbaarheid noemen wij de namen van onze lieve doden, want wij willen niet dat ze ooit uit onze geest en ons hart verdwijnen.

Wij geloven dat Gij hen in Uw liefde opneemt en hun thans een geluk schenkt, rijker dan de mooiste droom op aarde. Wij brengen licht bij de kruisjes.

We zingen telkens het refrein: Geef rust o Heer

L1. Zij hebben al wat gepresteerd en hun leven richting gegeven.
Zij werden gedreven om hun bestaan nog verder op te bouwen,
en het waardevol te maken voor hun gezin, hun vrienden.
Zij waren er zo nodig...
In de zomer van het leven gingen zij van ons heen:
Wij bidden voor onze **7** overledenen tussen de 60 en 80 jaar:

**Marie-Rose De Smedt, Marie-José Decock, Monique De Nil, Werner Wauters,
Godelieve Luypaert, Josiane Geerts, Theo Van Weyenberg**
Dat zij mogen rusten in vrede

Lied: Geef rust, o Heer, geef uw vrede aan de doden
en dat het eeuwig licht der heerlijkheid over allen schijnen moge.

L2. Zij mochten rusten na gedaan werk; het leven had hen veel gegeven; nu konden zij genieten en verpozen. Maar zij werden geroepen naar Gods blijvende woning in de herfst van hun leven.
Wij bidden voor onze **20** overledenen tussen 80 en 90 jaar:

**Jeanne Cooman, Suzanne Van Langenhoven, Etienne De Ridder, Marcel Verhast,
Lyliane Schellinck, Flora Kindermans, Gilberte Elias, Clement Biebaut, Lieve Buyl,
Lucienne Christiaens, Maria-Christina Van Schuylenbergh, Geert Keppens, Odette
De Loose, Louissette Van Heese, William De Kegel, Jos Ghysens, Leo Theybaert,
Claire Van den Eynde, Jacqueline Van der Elst, Paula Maes**
Dat zij mogen rusten in vrede

Lied: Geef rust, o Heer, geef uw vrede aan de doden
en dat het eeuwig licht der heerlijkheid over allen schijnen moge.

L1.: Het was stil geworden om hen heen. Zoveel familieleden en vrienden waren voorgegaan. Misschien hunkerden ze naar een nieuwe toekomst: Gods toekomst. Zij namen afscheid in de winter van het leven. Wij bidden voor **14** overledenen van meer dan 90 jaar:

Marthe Van Cromphout, Josu de Aguirre, Anne Marie Fransman, Simonne De Meulemeester, Denise De Veylder, Marie-Thérèse Baten, Yolande Vinck, Michaël Van Lierde, Yvonne Adriaens, Fernand Van Cauwenberge, Therese De Vos, Agnes Goubert, Mariëlle Maes, Staf Van Geert
Dat zij mogen rusten in vrede

Lied: Geef rust, o Heer, geef uw vrede aan de doden
en dat het eeuwig licht der heerlijkheid over allen schijnen moge.

Offergang:

Als teken van onze solidariteit met het verdriet en het lijden van zovelen, worden wij uitgenodigd om naar voor te komen en de hand te leggen op het kruis van de gestorven Christus. Uit dit gebaar spreekt onze oprechte wil om de lijdende en gekwetste parochianen nabij te zijn en hen naar best vermogen tot steun te zijn. We ontvangen tevens een gedachtenisprentje met de namen van alle overledenen sinds Allerzielen, vorig jaar.

Gebed over de gaven:

God, onze Vader, midden in het leven worden wij geconfronteerd met de dood. Maar hebt Gij niet de hoop in ons gelegd die niet te doden is? Geef ons dan vandaag opnieuw dit teken van uw trouw tot over de dood: het brood dat onze diepste honger stilt, de wijn die ons de smaak van Uw koninkrijk geeft. Wij willen er op blijven vertrouwen dat Gij met ons zijt en blijft. Amen.

Onze Vader:

Bidden is onderdak zoeken daar waar we kwetsbaar mogen zijn, zoals een kind bij vader en moeder. Met dat vertrouwen mogen wij nu bidden tot Hem die we Vader mogen noemen.

Vredewens:

Heer, Jezus Christus, Gij hebt aan uw apostelen gezegd: "Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u". Schenk die vrede aan onze wereld, schenk ook die vrede aan ons, aan ons gekwetst en treurig hart. Laat ons verder leven in goede herinnering aan hen die ons zo dierbaar zijn. En die vrede zij altijd met u. (**Agnus dei: ZJ 60**)

Communie:

Breken doet pijn en delen kost moeite. Breken en delen is vermenigvuldigen, maar is ook uit handen geven wat ons zo dierbaar is. Jezus ging ons voor in het mysterie van leven en dood. Hij die is het Lam Gods dat wegneemt de zonden der wereld. Heer, ik ben niet waardig...

Communielied (koor): ZJ 935: Wie in de schaduw Gods mag wonen (strofen 1 tot 3)

Bezinning:

Le.: Als ik jouw naam in het zand had geschreven,
hadden de golven hem met de tijd uitgewist.
Als ik jouw naam in een boom had gegrift,
was de schors met de tijd vergaan.
Als ik jouw naam in marmer had gekapt,
was de steen met de tijd gebroken.
Maar ik heb jouw naam in mijn hart geborgen.
Daar wordt hij voor eeuwig goed bewaard.

Lied: ZJ 825: Licht dat ons aanstoot in de morgen (strofen 1 tot 3)

Slotgebed:

God, Gij zijt het begin en het eindpunt van ons leven. Gij hebt ons geschapen en naar U keren wij terug. Leer ons dat wij niet moeten blijven treuren, zelfs niet bij het heengaan van iemand die ons dierbaar is, want Gij, God, geeft uitzicht op een nieuw leven, een nieuw begin. Amen.

Zending en zegen:

Goede vrienden, met onze overledenen samen zijn in gebed brengt vroegere momenten van liefde en vriendschap in herinnering, gevoelens van warmte en tederheid.

Ons verlangen om de dood niet als het definitieve einde te zien wordt beantwoord door de verrezen Heer die ons 'Vrede, vreugde, vriendschap en leven over de dood heen' toezegt.

Moge dit ons sterk maken en hoop geven, zo vragen wij in de naam + van de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Amen.